

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 4. februar 2014

om ophævelse af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien

(2014/109/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

ning om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af PET med oprindelse i bl.a. Indien, og dermed udløb antidumpingforanstaltningerne.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ («antisubsidiegrundforordningen»), særlig artikel 13,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (3) I 2000 godtog Kommissionen ved afgørelse 2000/745/EF ⁽⁷⁾ pristilsagn («tilsagnene»), der var afgivet i forbindelse med både antidumping- og antisubsidieprocedurerne, fra bl.a. de indiske virksomheder: Pearl Engineering Polymers Limited («Pearl») og Reliance Industries Limited («Reliance»). Ved afgørelse 2005/697/EF ⁽⁸⁾ om ændring af afgørelse 2000/745/EF godtog Kommissionen i 2005 et tilsagn fra den indiske virksomhed South Asean Petrochem Limited, der som følge af en fusion ændrede sit navn til Dhunseri Petrochem & Tea Limited («Dhunseri») ⁽⁹⁾.

B. ÆNDRING I OMSTÆNDIGHEDERNE UNDER GENNEMFØRELSEN AF TILSAGNENE

- (4) En ændring i omstændighederne under gennemførelsen af tilsagnene kan give Kommissionen anledning til at træffe en afgørelse, hvorved den udøver sin beføjelse til at trække godtagelsen af tilsagnene tilbage, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 9.

A. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (1) Der har eksisteret udligningsforanstaltninger over for importen af polyethylenterephthalat («PET») med oprindelse i Indien siden 2000 ⁽²⁾. Disse foranstaltninger er senest blevet opretholdt ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 ⁽³⁾ efter en udløbsundersøgelse.
- (2) Der har eksisteret antidumpingforanstaltninger over for importen af PET med oprindelse i Indien siden 2000 ⁽⁴⁾. Disse foranstaltninger er senest blevet opretholdt ved Rådets forordning (EF) nr. 192/2007 ⁽⁵⁾ efter en udløbsundersøgelse. Den 24. februar 2012 indledte Kommissionen en efterfølgende udløbsundersøgelse. Ved gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU ⁽⁶⁾ afviste Rådet Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesforord-

- (5) Ophævelsen af antidumpingforanstaltningerne og opretholdelsen af udligningstolden udgør en ændring i de omstændigheder, hvorunder tilsagnene blev godtaget. Tilsagnene blev godtaget på et tidspunkt, hvor der fandtes både antidumping- og antisubsidieforanstaltninger. Det centrale element i tilsagnene, som er minimumsimportprisen («MIP»), afspejler både dumping- og subsidielementet. På nuværende tidspunkt er der intet dumpingelement. Derfor befinder MIP sig ikke på det rigtige niveau.

C. MISLIGHOLDELSE AF TILSAGNET

- (6) Desuden overholdt en af de indiske virksomheder, Pearl, ikke sin rapporteringsforpligtelse over for Kommissionen. Virksomheden undlod at fremlægge kvartalsvise salgsrapporter. Kommissionen er således ikke i stand til at overvåge tilsagnet effektivt.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 137 af 23.5.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 59 af 27.2.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 136 af 23.5.2013, s. 12.

⁽⁷⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 88.

⁽⁸⁾ EUT L 266 af 11.10.2005, s. 62.

⁽⁹⁾ EUT C 335 af 11.12.2010, s. 7.

- (7) Bestemmelserne i tilsagnet fastlægger, at undladelse af at fremlægge rapporter udgør en misligholdelse af tilsagnet. I en dom, der for nylig blev afsagt af EU-Domstolen⁽¹⁾, bekræftes det også, at rapporteringsforpligtelserne skal betragtes som primære forpligtelser i et velgennemført tilsagn.
- (8) Godtagelsen af Pearl's tilsagn skal derfor trækkes tilbage også på dette grundlag.

D. SKRIFTLIGE BEMÆRKNINGER

- (9) De tre virksomheder fik mulighed for at blive hørt og afgive skriftlige bemærkninger. To indiske virksomheder og udvalget for PET-producenter i Europa (CPME), der repræsenterer EU-erhvervsgrenen, fremsatte bemærkninger.

1. Ændrede omstændigheder som en grund for tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn

- (10) En virksomhed hævdede, at forslaget om at trække godtagelsen af tilsagnet tilbage manglede et retsgrundlag. Denne part hævdede, at antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 9, ikke eksplicit nævner »ændrede omstændigheder« og knyttede muligheden for at trække godtagelsen af tilsagnet tilbage til misligholdelse. Dette argument måtte afvises. Antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 9, indeholder faktisk ikke en udtrykkelig henvisning til »ændrede omstændigheder«. Imidlertid begrænser det helt klart ikke de tilfælde, hvor Kommissionen kan trække godtagelsen af et tilsagn tilbage til tilfælde af misligholdelse. Det hedder, at »hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage [understregning tilføjet], tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted«. Derfor er en tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for tilbagetrækning.
- (11) Kommissionens skønsmæssige beføjelser til at godkende eller afvise et tilsagn skal faktisk ledsages af beføjelsen til at trække godtagelsen af et tilsagn tilbage, hvis de omstændigheder, som dannede grundlag for godtagelsen af tilsagnet, ændrer sig. Ifølge EU-domstolens retspraksis er det »institutionerne selv, som skønsmæssigt afgør, om de kan acceptere sådanne tilsagn⁽²⁾«. Denne skønsmæssige beføjelse er generelt omfattende og hører til foranstaltninger, der skal beskytte handelen, da EU-domstolene anerkender, at institutionerne inden for

dette område er nødt til at undersøge komplekse økonomiske, politiske og retlige situationer. Nærmere bestemt har Domstolen fastslået, at Kommissionen ved udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt den »[i grundforordningen], har et særdeles vidt skøn til at afgøre, hvilke foranstaltninger der i Fællesskabets interesse eventuelt bør indføres for at imødegå den konstaterede situation«⁽³⁾. Det vil således sige, at når Kommissionen godtager, afviser eller tilbagekalder tilsagnet, har den de skønsmæssige beføjelser, der er nødvendige for at kunne træffe handelsforanstaltninger i Unionens interesse.

- (12) Kommissionen afviser derfor argumentet om, at en ændring af omstændighederne i forhold til dem, der gjorde sig gældende på tidspunktet for godtagelsen af tilsagnet, ikke kan tjene som grundlag for tilbagetrækning af denne godtagelse.

2. Overensstemmelse med tidligere retsakter vedrørende samme procedure

- (13) En virksomhed hævdede, at Kommissionens afgørelse 2013/223/EU⁽⁴⁾ bekræftede godtagelsen af tilsagnet. Et relateret argument gik ud på, at artikel 2, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold udgjorde endnu en anerkendelse af, at tilsagnet kunne forblive gældende efter udløbet af antidumpingtolden. Begge argumenter er misvisende. Ved afgørelse 2013/223/EU trak Kommissionen godtagelsen af tilsagnene af en indonesisk og en indisk virksomhed tilbage, som overtrådte deres rapporteringsforpligtelser. En tilbagetrækning for så vidt angår en virksomhed udelukker på ingen måde en senere beslutning fra Kommissionens side om at trække godtagelsen af andre tilsagn tilbage, hvis en sådan foranstaltning er berettiget i lyset af omstændighederne i det pågældende tilfælde.
- (14) Følgelig afspejlede gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013, der blev offentliggjort den 23. maj 2013, ændringen af afgørelse 2000/745/EF, som skyldes vedtagelsen af afgørelse 2013/223/EU (tilbagetrækning for så vidt angår en indonesisk og en indisk virksomhed). Gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold blev offentliggjort samme dag som gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU, hvorved Rådet ophævede antidumpingtolden. Konsekvenserne af sidstnævnte afgørelse kan kun vurderes af Kommissionen efter vedtagelsen.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 22. november 2012 i sag C-522/10 P, Usha Martin Ltd. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen, endnu ikke offentliggjort.

⁽²⁾ Sag 256/84 Koyo Seiko mod Rådet Sml. 1987 s. 1912, præmis 26; Sag 255/84 Nachi Fujikoshi mod Rådet, Sml. 1987, s. 1884, præmis 42; sag 240/84 Toyo mod Rådet, Sml. 1987, s. 1849, præmis 34.

⁽³⁾ Sag 191/82 Fediol mod Kommissionen, Sml. 1983, s. 2913, præmis 26; jf. også sag T-162/94, NMB France m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1996 II, s. 427, præmis 72; sag T-97/95 Sinochem mod Rådet, Sml. 1998 II, s. 85, præmis 51; og sag T-118/96 Thai Bicycle mod Rådet, Sml. 1998 II, s. 2991, præmis 32.

⁽⁴⁾ EUT L 135 af 22.5.2013, s. 19.

(15) Argumenterne fra den part måtte derfor afvises.

3. Matematisk tilpasning af mindsteimportprisen

(16) En virksomhed anmodede om, at Kommissionen fra mindsteimportprisen skulle fratække et beløb svarende til den faste antidumpingtold og derved sørge for, at mindsteimportprisen er i overensstemmelse med den foreliggende foranstaltning — udligningstolden. Dette kan ikke lade sig gøre. Først og fremmest er revision af anvendelsesområde og mindstepriser i henhold til tilsagnets bestemmelser kun mulig gennem en interimssundersøgelse, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 19. For det andet anmodede virksomheden om et simpelt fradrag fra den nuværende mindsteimportpris på beløb, der svarer til beløbet for den faste antidumpingtold. I det gældende pristilsagn er mindsteimportprisen og indekseringsmekanismen enten baseret på den ikke-skadevoldende pris, der var fastlagt for EU-markedet (målpris) eller på den normale værdi (afhængigt af den pågældende virksomhed), som fastsat i 1999. I sidstnævnte tilfælde er hele grundlaget for mindsteimportprisen ikke-eksisterende, da antidumpingtolden udløb. Hvis tilsagnet var blevet vurderet kun med hensyn til udligningstolden, kunne eksportprisen (forhøjet med den faste udligningstold) være blevet en reference for mindsteimportprisen. For at fastlægge en egnet mindsteimportpris ville Kommissionen først skulle identificere den eksportpris, der skal tjene som benchmark. En sådan benchmark kan klart identificeres i den foreliggende sag, ikke mindst fordi foranstaltningerne har været gældende i lang tid. Endvidere kan den i øjeblikket gældende indekseringsmekanisme, der vedrører den ikke-skadevoldende pris (målpris) eller den normale værdi, ikke automatisk overføres til eksportprisen. En simpel matematisk tilpasning ville have krævet, at alle elementer, der er nødvendige for at beregne mindsteimportprisen, let identificeres og er ubestridelige. Først på det tidspunkt kan Kommissionen sikre, at tilsagnet modsvarer den gældende foranstaltning. Denne betingelse er ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde. En simpel matematisk fremgangsmåde som foreslået af ansøgeren er derfor ikke mulig.

(17) Kommissionen skal handle rettidigt med hensyn til det gældende tilsagn for at følge Rådets afgørelse om at ophæve den gældende antidumpingtold. Derfor må yderligere forsinkelser undgås. Tilbagetrækningen af godtagelsen af tilsagnet berører ikke eventuelle fremtidige afgørelser, hvis en virksomhed måtte ønske at afgive et pristilsagn.

(18) Efter den anden fremlæggelse af Kommissionens konklusioner gentog en part, at mindsteimportprisen bør reduceres ved en simpel matematisk beregning. Parten anfægtede Kommissionens argumentation med henvisning til,

at den var »misforstået og uden grundlag«. Denne holdning blev dog ikke underbygget yderligere og må derfor afvises. Under alle omstændigheder er påstanden blevet behandlet i betragtning 16 ovenfor.

(19) Derfor måtte kravet om matematisk at tilpasse mindsteimportprisen afvises.

4. Verserende sag T-422/13

(20) En virksomhed hævdede, at tilsagnene bør forblive i kraft, indtil der foreligger en afgørelse fra Retten i sag T-422/13, CPME m.fl. mod Rådet. Ifølge denne virksomhed vil Kommissionen være forpligtet til at genindføre tilsagnet, hvis EU-erhvervsgruppen får held med sit forehavende om at sætte spørgsmålstegn ved gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU om ophævelse af antidumpingtolden. Dette argument er vildledende. Kommissionen skal vurdere den aktuelle situation og handle rettidigt for at følge Rådets afgørelse om at ophæve antidumpingforanstaltningerne. En forventning om et muligt resultat af en retssag kan ikke udgøre en vejledning af Kommissionens afgørelser i denne henseende. I betragtning heraf skal afgørelsen om de gældende tilsagn træffes rettidigt.

5. Misligholdelse af tilsagnet

(21) En virksomhed hævdede, at en virksomheds misligholdelse af rapporteringsforpligtelserne ikke bør have følger for andre virksomheder. Det bekræftes hermed, at kun virksomheden Pearl blev anset for at have overtrådt sine rapporteringsforpligtelser.

6. Eventuel fornyet undersøgelse og tilsagn

(22) To indiske virksomheder gjorde gældende, at tilsagnene bør forblive i kraft, indtil der foreligger resultater af en eventuel interimssundersøgelse af MIP. Kommissionen påpeger, at fordi antidumpingtolden er udløbet, er grundlaget for MIP ikke eksisterende (jf. betragtning 16). En beslutning om at imødegå konsekvenserne af denne ændring skal træffes rettidigt. Sideløbende hermed kan en virksomhed anmode om en fornyet undersøgelse af den eksisterende foranstaltning og i den forbindelse afgive et nyt tilsagn, men kun vedrørende den gældende antisubsidieforanstaltning.

(23) Efter den anden fremlæggelse af Kommissionens konklusioner gentog en part, at Kommissionen på eget initiativ burde have indledt en interimssundersøgelse, og at tilsagnet burde forblive gældende, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

- (24) Kommissionen bemærker først og fremmest, at indledningen af en fornyet antisubsidieundersøgelse falder ind under Kommissionens skønsbeføjelser. I dette tilfælde er en fornyet undersøgelse dog knyttet til et ønske fra en eksportør om at afgive et nyt tilsagn. Kommissionen har derfor ingen grund til at indlede en fornyet undersøgelse uden et nyt tilbud om tilsagn fra den berørte eksportør i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13.
- (25) Som en tilsvarende form for foranstaltninger skal et tilsagn desuden svare til den underliggende foranstaltning, som er indført af Rådet. Dette er ikke længere tilfældet, hvilket har fået Kommissionen til at foreslå at trække tilsagnet tilbage.
- (26) Parterne kan faktisk anmode om en interimundersøgelse på grundlag af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen, og eventuelle nye tilbud om tilsagn vil blive taget i betragtning i forbindelse med en sådan fornyet undersøgelse.

7. Antisubsidietold som en hindring for importen

- (27) Efter den anden fremlæggelse af Kommissionens konklusioner hævdede en part, at tilbagetrækningen af godtagelsen af tilsagnet »fremfor at reducere beskyttelsesniveauet i overensstemmelse med udløbet af antidumpingforanstaltningerne (...) vil gøre det umuligt for brugere af PET at importere«. Kommissionen bemærker i denne henseende, at i mangel af et tilsagn ophører mindsteimportprisen med at være et benchmark for en eksportør. Parten uddybede ikke, hvorfor udlignings-tolden ville hindre indiske eksportører i at importere. Under alle omstændigheder er formålet med at pålægge foranstaltninger og godkende et eventuel tilsagn ikke, at brugerne skal have mulighed for at importere. Formålet er at fastsætte et beskyttelsesniveau, sådan som parten bemærker. Brugernes interesser er blevet vurderet i henhold til Unionens interesse i at indføre foranstaltninger sammen med de interesser, som gør sig gældende for alle andre berørte parter. Det er blevet konkluderet, at

indførelsen af foranstaltninger ikke er i strid med Unionens interesser. Argumentet måtte derfor afvises.

8. Konklusion om indlæg fra parter

- (28) Ingen af de argumenter, der blev fremført af de interesserede parter, var af en sådan beskaffenhed, at de ændrede ved Kommissionens forslag om at trække godtagelsen af tilsagnet tilbage.

E. OPHÆVELSE AF AFGØRELSE 2000/745/EF

- (29) I lyset af ovenstående bør godtagelsen af tilsagnene trækkes tilbage, og afgørelse 2000/745/EF bør ophæves. Den endelige udligningstold, der blev indført ved artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 461/2013, bør i overensstemmelse hermed anvendes på importen af PET fremstillet af virksomhederne Dhunseri, Reliance og Pearl (Taric-tillægskode A585 for Dhunseri, Taric-tillægskode A181 for Reliance og Taric-tillægskode A182 for Pearl) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2000/745/EF ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand